

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

"Politische Greisler"

Idő

"1923"

Személy

Szerző:

Cím: *A budai kiskocsmák gyásza*

Forrás:

Magyarország

Bp

(Hely)

1923. 2. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Közp. nyomt. XX.

A budai kiskocsmák gyásza

A „Politische Greisler” régi gazdája meghalt. Az idei liba és a májusi bor nesztora

(A Magyarország tudósítójától.) A régi Budának egy érdekes és Pesten is közismert tipikus alakja lávozott el az élők sorából: Gürsch bácsi, a krisztinavárosi koronaőrceai Politische Greisler volt tulajdonosa. 77 esztendőskorában, 33 évi boldog házasság után tegnap meghalt. Gürsch bácsival egy árab régi Pest-Buda szűnik meg és halála hírére sok régi kedves estének, sok régi derűs mulatságnak az emléke rajzik fel körülöttünk. Gürsch bácsinak és a kis kezdetekből naggyá nőtt budai kocsmáknak emléket állított „Pesti históriák” című könyvében Magyar Elek, akinek írásából idézzük a következő sorokat:

— Mikor még szőlő borította a Krisztina-völgyet övező hegyeket, a vén házakon sorban mindegyik esomóba kötött gyaluforgácsot lengetett a szél — a maguk természet szabadon mérhették a budai sváb és rác vincellérek. Füstös, alacsony a hajlék, de árnyas szederfa és diófa virul az oleánderes udvaron, vadszőlő int a mohos tűzfalon. Otromba súlyok búzzák a kakukos-óra hosszú láncát, abrosz nincs a földre mázolt kerek asztalon, kristályüveget csak fantasztá szem láthat a budai kiskocsmában, de ami a hatkrajcáros pohárban tündöklök, az valódi, hamisítatlan, sashegyi vörösbör, ami a cseréptányéron párolog, annál Lucullus sem evett különbet tiburi hajlékában.

— Es mindig több és több pesti ember zárkózott át a Duna jobbpartjára, a „borszakértők” tápora egyre nőtt; aztán a férfiakat csak nem hagyhatták magukra az asszonyok, a budai kiskocsmák látatba jöttek, az élelmesebbje „civilizálódni” kezlett, néhány konzervatív öreg azonban ijeltlen csukta be kapuját az abroszt és finom evőeszközt követelő művizio elétt.

— Elegáns gumirádlisok, számozatlanok, karsztesztü automobilok sorakoznak a Köz. tér utcában és vidékén, frakkos pincérek hordják a bőlés bálakat, a szájharmónika és a gitár külső perifériákra szorult, itt a szaloncigányok: Badies Béla, Balogh Károly, Berkes Béla huzzák a fülébe színház után a pesti szépasszonyoknak Zerkovitzot és társait. Csak az ceetfás, vadgesztenyés udvarok, itt-ott az alacsony házak a régiak, meg a májusi illatoktól lerhes budai levegő, a tíz óra tájban érkező „rissitő kvábhegyí „tramontána”.

— ... Sokáig visszajár az emlékezet a Politische Greisler koronaőrceai udvarára azokra az időkre, amikor a rövidnyakú, vérmesen vörös ábrázatú, vastag bajszú, potrohos Gürsch bácsi volt még ott az úr, akinél nagyobb szeretettel és szakértelemmel sohasem fog senki májusi bort csinálni. Hogyan zakogatta az öblös levéscsészébe a gondosan összeválogatott pirosuló számoéaszemeket, szórta rá a törött cukrot, öntötte hegyébe egy-két stampellival a jófajta kúraszót. Nem takarékoskodott a rubin-észillogású sashegyi vörösbörrel, kétannyit adott hozzá a fehérből, amelyet gellérthegyi rüdlingnek tisztelt a termelője, Kerkápoly Károly, ráhintett egy csipetnyi ingerlően fűszeres, fehérvirágú Waldmeister (asperula) odorata — szagos erdei müge) és csak azután következett a forrongó, lelkesítő pezsgő.

— „Old England” márkával szállította Pomery & Greno. Most hamar rá a fedőt, egy félóráig senki fia sem nyúlhat hozzá, ennyi idő kell az öreg úr szerint a zsenidális keveréknek, hogy mesés harmóniába olvadjon egybe a sok rafináltan nagyszerű íz, illat, zamat ... Királyokhoz méltó ital volt a Gürsch apó májusi bora, áhitattal tette az asztalra a törzsvendégek áhitattal kocintották vele az első poharat.

Gürsch bácsi, aki különben már évek óta nyugalomban és szerény viszonyok közt éldegélt a Krisztinavárosban, nem készit több máitrunklit a Politische Greislerben. Sem ropogósra sült „idei” friss libát tejjőlés uborkasalátával, amely pedig szintén híres nevezetessége volt Gürsch bácsinak, miként a pompás borsos káposztásrészes is. Gürsch bácsi meghalt, a Farkasréten megásták már a sírját, de bizonyára sokaknak most is, amikor a haláláról olvasnak, eszükbe jut a Politische Greisler idei libájának az illata és szájukban kissé összefut a — kívánság ... egy kis jó májusi bőlé után.

varosi nyomt. 1923